

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 191/2018
20.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Звездане Лутовац, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., улица ..., кога заступа пуномоћник Зоран М. Панић, адвокат из ..., улица ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 20 У 7118/16 од 11.04.2018. године, са противном странком Министарством унутрашњих послова Републике Србије, Кабинет министра, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.09.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Министарства унутрашњих послова, Кабинет министра 01 број 118-2579/16-2 од 14.03.2016. године, којим је тужиоцу, полицијском службенику Министарства унутрашњих послова Полицијске управе за ... престао радни однос са 14.03.2016. године, по сили закона.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због повреде закона и повреде правила поступка, подносилац захтева наводи као и у тужби да подносилац захтева није осуђен на безусловну казну затвора већ на казну која се има издржавати у просторијама у којима осуђени станује и то без електронског надзора при чему подносиоцу захтева није изречена и мера безбедности забране вршења позива, делатности или дужности због чега сматра да изречена казна не представља сметњу за редовно обављање посла због чега није било места доношењу решења о престанку радног односа. Предлаже да суд захтев уважи и укине побијану пресуду.

Противна странка је доставила списе предмета без одговора на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде оспорено решење је правилно и на закону засновано јер је тужилац правноснажном пресудом Основног суда у Великој Плани 3 К бр. 395/10 од 19.03.2015. године, оглашен кривим због извршења кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 2. КЗ и кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправа из члана 356. тачка 5. у вези члана 355. став 2, у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци, а која пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 766/2015 од 07.10.2015. године. Имајући у виду да је одредбом члана 172. став 1. тачка 3. Закона о полицији ("Службени гласник РС" 6/16), прописано да полицијском службенику или другом запосленом у Министарству унутрашњих послова радни однос престаје када се утврди да је правноснажном пресудом осуђен на безусловну казну затвора у трајању дужем од шест месеци, то је испуњен законом прописан услов за престанак радног односа тужиоцу у складу са том одредбом, па је правилно одлучено као у диспозитиву тужбом оспореног решења.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности које су могле да буду од утицаја на законитост оспореног решења, а образложење побијане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости оспореног решења, које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева, а који су истицани и у поступку пред Управним судом и налази да су исти неосновани са разлога наведених у побијаној пресуди. Ово код чињенице да подносилац захтева ни захтевом не оспорава да је правноснажно осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци, а начин издржавања казне не представља разлог који тужиоца може ослободити последице законом прописаних услова за престанак радног односа из члана 172. став 1. тачка 3. Закона о полицији.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 20.09.2018. године, Узп 191/2018

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,
Мирјана Ивић,с.р.

За тачност отправа
Управитељ писарнице
Марина Антонић